



## החלטות

### ההנהלה המדינית

מיום ה-4.10.70

תנועת העולם הזה—כוח חדש קוראת לממשלת ישראל לחדש מיד את השתתפותה בשיחות השלום באמצעותו של ד"ר יארינג.

עתה היא העת לחידוש השתתפותה של ישראל בשיחות אלה, כדי לעקר עוד בראשיתה התפתחותו של קו קיצוני בי מצריים אחרי מותו של גמל עבדאל-נאצר.

הפלטונינים צריכים להיות גורם חשוב בכל שלב של המאמץ להיסול הסכסוך במידת התיכון. המאורעות האחרונים בממלכת ירדן ותוצאותיו של השלב הנוכחי במלחמת האזרחים שם, הגבירו את חשיבותו של הגורם הפלסטיני ואת הצורך בשיחות כשיתופו המעשי במו"מ לשלום ישראל-ערב. ללא הסכם עם העם הפלסטיני לא יהיה שלום בר-קיימא בין ישראל ומדינות ערב.

הודעתה המדינית של ראש הממשלה — במסגרת ראיון הראדיו של ראש השנה — מאמתת את החשש כי מדינות ישראל רוצה בכיפוחים.

מטרותיה המוצהרות של מלחמת-ששת-הימים, שהייתה מלחמת מגן צר-דלת, משתבשות והולכות והשלום ה"נכסף נעשה רחוק יותר ובלתי מציאותי.

אין כל סיכוי שמדינות ערב והפלסטינים יסכימו לסיפוחים ישראלים של שטחים ערביים.

עמדותיה המדיניות והמעשיות של ממשלת ישראל צריכות להיות כאלה ש"לא יהיה כל צל של חשש אצל אזרחי ישראל והעולם כולו; כאילו אין מדינות ישראל רוצה בשלום.

### בקריית מוצקין

ביום ה' ה-8.10.70, בשעה 8.30 בערב יתקיים

## חוג בית

על סדר היום:

1. מסירת דו"ח משיבת המרכז,
2. ענייני הסניף,
3. שיחה בנושא שליחות יארינג והפלטונינים.

לקבלת פרטים מדוייקים, להתקשר ל- מספר 726826.

## במדינה

### משפט

#### מארב

#### בחדר המדרגות

בשעה שלוש לפנות בוקר חזר מיכאל כהן, נכה צה"ל שנפצע בזמנו בבקעת הירדן, ממסיבת רעים עליוה לביתו. בדרכו, החל לחוש את הנוזלים שספג. הוא נכנס לחדר המדרגות ברחוב יהודה הימית ביפו כדי להטיל שם את מימיו.

לא הספיק מיכאל כהן לגעת במכנסיו והופ!... מתוך מחבוא בחדר המדרגות זינק עליו שוטר כשהוא זועק בצהלה: "תפסתי אותך!" מיכאל לא יכול היה לדעת כי אותו לילה, בשעות הערב, ניסו אלמונים לפרוץ חנות בגדים באותו בנין. אחד השכנים הזעיק את המשטרה. כשהגיעה הניידת נעל-מו הפורצים מבלי שהצליחו ליטול דבר. מפקד הסיוור המשטרתי נזכר במימרה "ה" פושע חוזר למקום הפשע". הוא החליט שפושע שלא הספיק לבצע את הפשע יחזור מהר יותר למקום הפשע. לכן החליט להציב במקום מארב.

**בעלת הבית איננה.** אחרי שלוש שעות המתנה הפס השוטר במארב את מיכאל כהן. כהן (24) לא העלה על דעתו כלל שהוא נתון בצרה. "בסך הכל רציתי לעשות פיש" אמר לשופט בפניו הובא להוצאת פקודת-מעצר. אבל כשראה שעומים דים לעצור אותו ל-15 יום, הגיע למסקנה שזה יותר מדי עבור הטלת מים בחדר מדרגות. הוא הזעיק עורך-דין.

עורך-הדין ישעיהו לויט יכול היה רק להגיש ערר לבית-המשפט המחוזי על מעצרו המזור של כהן. "מה זה כאן?" טען לויט בפני השופט המחוזי חיים דבורין. "המשטרה לא מצאה שום כלי פריצה על החשוד, לא היו גם סימני זכוכית על בגדי. ממה אין לאורח רשות להשתין?" טענתו של לויט לא שיכנעה את התובע המשטרתי רבי-פקד אביס קדיס. "לא הצלחנו לתפוס את הפורצים" אמר, "בעלת הבית שם בוצע נסיון הפריצה נמצאת מחוץ ל-עיר. רצוי שהנאשם ישאר במעצר עד גמר החקירה".

טענה זו הצליחה להעלות את חמתו של השופט. "העדרה של עדה ואייתורים של עבריינים אחרים אינם יכולים להוות עילה לאי שיחרורו של אדם" פסק. כששחרר מיכאל כהן מהמעצר הכריז: "מה שלא יהיה, לא אשתין יותר ברחוב".

### משפחה שכזאת

לכל אדם יש את הספורט שלו. הספורט של עמאר אבו קישק, הוא להרוס את קפה. אבל את זה הוא עושה רק כשהוא "מסטול טיחו". בלוד, בה הוא מתגורר, משמש עמאר כמקור לא אכזב לסיפורים ואגדות לכל ילדי השכונה. אלה הרוצים להיות פעם עבאדיים לומדים אצלן את הפרק ההתחלתי.

משפחתו הערבית של עמאר היא מקור גאחה, לאנשי הבטחון של ישראל. סבו היה מחבריו הטובים ביותר של אברהם שפירא זקן השומרים המהולל של פתח-תקוה. בי-זכות סב זה קיבלה משפחת אבו קישק מצורה עתיקה ליד לוד — כפרס מטעם ה"שלטונות התורכיים".

השלטונות ודאי מתהרטים היו על מתנה זו, כי הסירה העצומה היא בעלת פתחים רבים, וכשמגיעים לשם אנשי המשטרה ה"החתיקים לערוך חיפוש כל שהוא אצל בני המשפחה, נעלמים אלו וזו עשרות הפתחים המקיפים את הבית.

החוק מונע עי שיכורים. על מה שקרה בלוד לאחרונה עם עמאר אבו קישק קיימות שתי גירסאות. אחת של אנשי המשטרה ואחת של ההטור. "כבוד השופט, מה לעשות? הבן-אדם שיוף לקוניאק" אמר עמאר השבוע לשופט ציון אלוף בבית-המשפט ברמלה. "אבל בגלל זה אין הוא צריך לגרום נזק לציבור" הוסיף התובע. מה ששכח התובע המשטרתי לציין הוא כי בחוק קיים סעיף המגן על שיכורים כאשר הם אינם יכולים לשלוט על עצמם. עדי התביעה אשר הביאה המשטרה סיפרו כי "הנאשם אפילו לא יכול היה להגיד מה שמו". "זהו זה!" אמר פרקליטו של עמאר: "הנאשם לא ידע מה לעשות עם עצמו לכן צריך לזכותו".

עמדת הפרקליט. הוא ביטל את האשמה של גרימת נזק. אולם קנס את הנאשם בסכום 50 ל"י על "התפרעות תוך כדי שיכרות".

## האשמה התדפקה בדירת השחקן

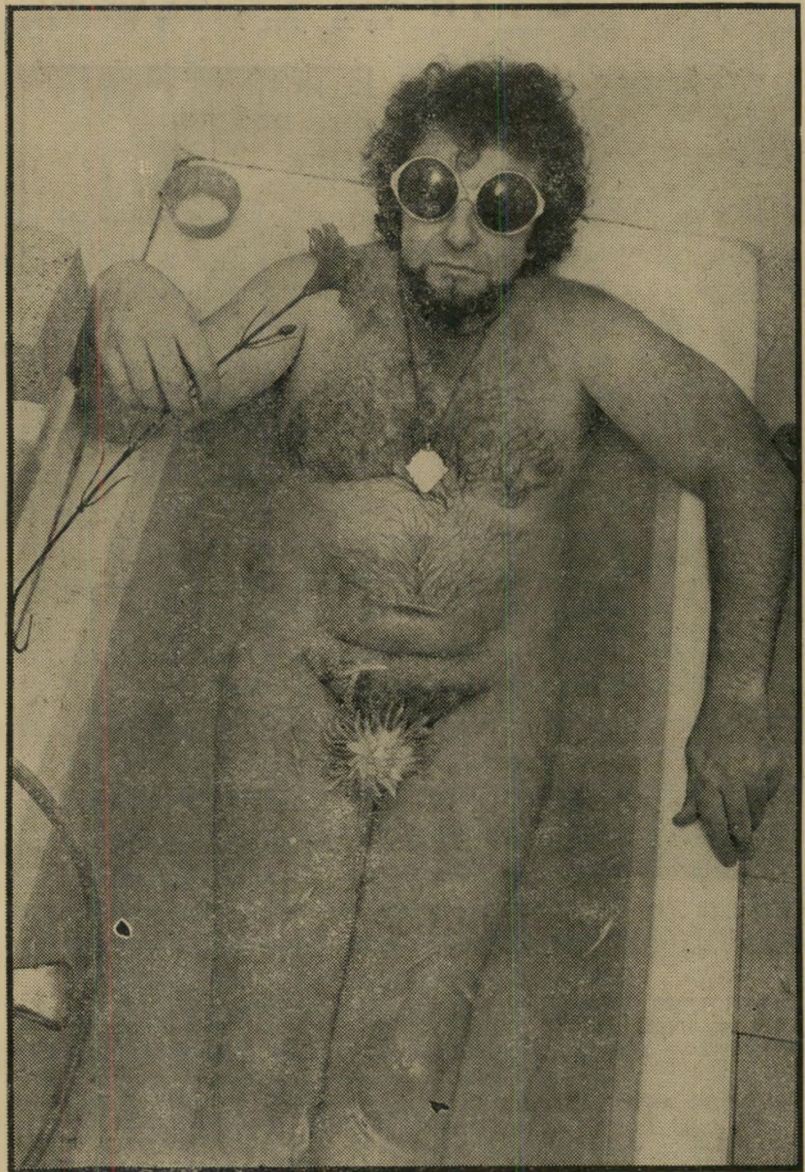
### לאור הנרוח

# ערומים

## מאת רחל המרחלת

זינוקה של תיקי הבלונדינית לבריכה היווה את נקודת-השיא של המסיבה, ש"התקיימה לפני שבועיים בוילה שהיתה שייכת בשעתו לריבקה זיו המנוחה, בסביבות תל-מונר. היא היתה נקודת-השיא גם מבחינה אחר-

זככם אימפוטנטים" צרחה תיקי בועם, וזינוקה ערומה לתוך בריכת-השחייה. החבריה נדהמו לרגע. לא כלי כד למראה תיקי, שרגע לפני כן היתה עדיין לבושה, ועתה לפתע ערומה כביום היוולדה — כמו נוכח האשמה החמורה.



**מוכן לפעולה** בצילום זה נראה איזי אברהמי, הבמאי הישראלי השוהה בהולנד ואשר הגיע לאחרונה לישראל, בתנוחה האהובה עליו: עירום וערייה באמבטיה, צח כתינוק העולה מן הרחצה. צילום זה נעשה בהזדמנות אחרת, לא במסיבה. במסיבה זו עצמה לא לבש איזי את הפרח ואת המשקפיים שלענינו. לפחות שניים מהם החליטו להרוג את עמאר שלא כולם אימפוטנטים, חילצו את עצמם מסימני הציוריליזציה, וזינוקו אחריה למים. התוצאות כנראה הרגיעו את תיקי, מכל מקום, היא הפסיקה לצרוח. ליתר דיוק, היא הפסיקה לצרוח שכולם אימפוטנטים. על צוחות אחרות שלה, שם בבריכה, אינני רוצה להרחיב את הדיבור.